רב הסדא and רב נחמן, etc.

רב נחמן ורב חסדא כולי –

OVERVIEW

Our גמרא states unequivocally that ר"נ ור"ח both maintain המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו both maintain המגביה מציאה לחבירו. There is a גמרא concerning in which ר"נ there seems to contradict our ruling of תוספות resolves the contradiction.

-----

asks: תוספות

תימה דבשלהי משילין (ביצה דף לט,א ושם ע"ב דיבור המתחיל הכא) אמר מילא מים ונתן לחבירו-It is astounding; for in the end of ברק משילין the גמרא states, 'he filled water from a cistern (which was הפקר) and gave it to his friend -

רב ששת אמר כרגלי הממלא² ורב נחמן אמר כרגלי מי שנתמלאו לו² הממלא² ורב נחמן אמר כרגלי מי שנתמלאו לו² maintains that the water is confined to the feet (walking area) of the one who drew the water from the well, while ר"ב maintains that the water is according to the רגלי for whom it was filled.

- ממיק דבמגביה מציאה לחבירו פליגי דמר סבר קנה ומר סבר לא קנה ומסיק דבמגביה מציאה לחבירו פליגי מחל במר מחל מרא אוד מרא are arguing the case of מגביה מציאה לחבירו, where one maintains he is חוספות מוספות. The מרא there did not clarify who maintains what. תוספות clarifies:

ומשמע דלרב נחמן קנה חבירו ^{4} ולכך הוי כרגלי מי שנתמלאו לו – And it seems that it is ר"ג who maintains that קנה חבירו, so therefore the water is קנה חבירו, since he was קונה the water when his friend drew it for him from the well. This contradicts our גמרא וו clearly states that המגביה מציאה לא קנה חבירו לא קנה חבירו לא קנה חבירו!

תוספות first mentions s"רש"ר'explanation:

רש"י גרס התם מר סבר קני ומר סבר לא קני ולא גרסינן חבירו – However רש"י reads in his text there; 'one maintains he acquires the water and the other maintains he does not acquire the water'; however

¹ The discussion there is concerning יו"ט (on יו"ט). One of the laws of החומין is that objects that belong to a person are limited to the same החום in which that person is permitted to travel. The object cannot be taken out of that חחום.

 $^{^2}$ The water is permitted to be in the חחום of the ממלא, but it may not travel in the חחום of the person for who it was filled for (wherever it is not in the ממלא of the ממלא).

 $^{^{3}}$ The water may be taken within the מתחום of ^{1} , but not in the ממלא of the ממלא.

⁴ However "ח maintains לא קנה חבירו. We (seemingly) cannot say there that "ר"ג maintains א לא קנה חבירו (to have him coincide with his view here) and הבירו maintains קנה חבירו, for why is it לא קנה חבירו according to ד"נ ממלא it belongs to the א לה חבירו לא קנה חבירו והבירו הבירו לא קנה חבירו. And vice versa according to "ר"ש.

the text do not read 'his friend', meaning -

וכולהו סברי דלא קני חבירו –

That both (ר"נ ור"ש) maintain that his friend (מי שנתמלאו לו) is not קונה the water, because המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו -

אלא רב נחמן סבר דמגביה נמי לא קני –

However ממלא (in that case the מגביה is also not ממלא) is also not קונה, for he drew the water for his friend and not for himself -

ולכך כשלקח חבירו ממנו קנאו –

And therefore when his friend took it from him, his friend acquired it – [מן ההפקר שמתכוין לקנות אבל המגביה לא הגביה לקנות]

[from הפקר, since he intended to acquire it (when he received it from the ממלא, however the one who drew the water, he did not draw it to acquire it, but rather to give it to his friend, therefore the ממלא is not קונה is חבירו is אונה and קונה. This explains why according to ד"נ the water is כרגלי מי שנתמלאו לו.]

-ורב ששת סבר דקנה הממלא דכיון דלא קנה חבירו הוא קנה ולכך הוי כרגליו However "ש maintains that the ממלא did acquire the water, for since his friend did not acquire it when the ממלא drew the water (for המגביה מציאה מביה מביה ממלא acquired it (when he drew the water), so therefore the water is like תגלי הממלא. This concludes פירש"י, so there should be no contradiction from ביצה ור"ג here to ביצה הור"ג.

חוספות offers an alternate explanation to resolve the apparent contradiction:

ורבינו תם פירש דהתם רב נחמן מודה דקנה חבירו -

And the ר"ת explained that there by the water קנה משותה admits that קנה חבירו even though generally he maintains that חבירו לא קנה מציאה לחבירו לא קנה מציאה לחבירו לא קנה הבירו המגביה מציאה there, is -

דאינו חב לאחרים שיש הרבה מים בבור –

Because the ממלא is not harming others, for there is plenty of water in the cistern.

תוספות offers an additional solution:

ועוד אומר רבינו תם דשפיר גרסינן חבירו

And furthermore says the ה"ח, that indeed the text reads 'הבירו' -

וסבר רב נחמן לא קנה חבירו כי הכא וגם הממלא לא קנה–

And ר"ב maintains that there לא קנה חבירו just as he maintains here, but

-

⁵ According to רש"י when the ממלא states מר סבר קנה This refers to רב ששת who maintains that the ממלא is grand when the ממלא stated מר מומר סבר לא קנה this refers to דר"נ that (even) the ממלא was not קונה.

 $^{^{6}}$ According to this explanation the קנה and the א is referring to ממלא (not the ממלא).

⁷ See 'Thinking it over' # 1.

the ממלא is also not ⁸ - קונה

ולכך כשנתנם לו קנאם והוי כרגליו –

So therefore when the ממלא gave it to חבירו, the חבירו acquired it and therefore it is - כרגלי מי שנתמלאו לו

ורב ששת סבר קני חבירו מטעם מגו דזכי לנפשיה –

However ר"ש maintains that המגביה מציא לחבירו קני חבירו because of the reasoning that מגו דזכי לנפשיה -

וכיון דלא קנה חבירו אלא מטעם דזכי לנפשיה –

And since the only way זוכה was זוכה is because of the ממלא of the ממלא

ואי הוה זכי לנפשיה הוי כרגליו והשתא נמי דזכי לחבריה הוי כרגליו – And if the ממלא would be כרגלי הממלא it would be כרגלי הממלא . so now too that he was זכי לחבריה it still is כרגלי הממלא

ולא עדיף מיניה לענין תחומין ⁹והוי כאילו זכי לנפשיה:

And the water cannot be 'better' than the ממלא concerning החומין for it is considered as if he was זכי לופשיה.

SUMMARY

רש"י explains that קנה ולא קנה ממלא is referring to the ממלא (and all agree that קנה ולא קנה חבירו (המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו explains that קנה ולא קנה חבירו explains that by water we agree that ר"נ admits that by water we agree that חבירו admits that by water we agree that חבירו הפירו אחבירו it is not קנה ולא קנה קנה ולא קנה ולא קנה הבירו המפרא הבירו refers to קנה ולא קנה חבירו since קנה הבירו was קנה הממלא only because of the מיגו דזכי לנפשיה. This מיגו דזכי לנפשיה ברשות הממלא ברשות הממלא והבירו הממלא מיגו בוכי לנפשיה הממלא ברשות הממלא והבירו הממלא ברשות הממלא מיגו ברשות הממלא ברשות ברשות

THINKING IT OVER

- 1. The first answer of the ר"ת maintains that by the water it is not אחרים 1. Why then does רב ששת maintain that אחרים $?!^{10}$ Why then does רב ששת יא קנה חבירו
- 2. According to the second answer of the "ר"ת, does מרגלי mean it is only כרגלי (and it is a כרגלי הממלא), or it is also כרגלי הממלא (and it is a הממלא)?

3

⁸ The ממלא is not קונה since he did not intend to acquire it for himself, and חבירו is not קונה since המגביה since המגביה acquire it for himself, and חבירו is not קונה since המגביה.

The water remains ממלא until the אסקר gives it to חבירו לא קנה חבירו.

⁹ It is only permitted כרגלי הממלא and cannot have any advantage over רגלי הממלא since the only reason why acquires this water is מכח הממלא. See 'Thinking it over # 2.

¹⁰ See footnote # 7.

¹¹ See בל"י אות רצט.

¹² See בל"י אות ש.